

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21CoCsp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121404034
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6121404034.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., o 10.071,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 27. apríla 2023 č. k. 7Csp/61/2021-209, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (II.) a v treťom výroku o náhrade trov konania (III.) **r u š í a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni 5.501,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.10.2020 do zaplatenia (I.), druhým výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II.) a tretím výrokom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 10 % (III.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 1 ods. 2 veta prvá a druhá, § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) a žalovaným, na základe ktorej bol mu poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami 155,44 eur, v počte splátok 108. Výzvou zo dňa 4.5.2020 veriteľ oznámil žalovanému, že pohľadávka je splatná v celom rozsahu, ktorej výška predstavovala 9.506,54 eur. Súd prvej inštancie ex offa (z úradnej povinnosti) skúmal či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, teda či kvalifikovane preveroval bonitu žalovaného ako spotrebiteľa.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa v konaní dostatočným spôsobom nepreukázala naplnenie podmienok ZoSÚ, že s odbornou starostlivosťou skúmala schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ZoSÚ. Z listinných dôkazov predložených súdu nevyplývalo, že žalobkyňa akýmkoľvek spôsobom skúmala alebo overovala príjmy a výdavky žalovaného, súvisiace s jeho bežnými životnými nákladmi (predloženými dôkazmi nebolo preukázané, že veriteľ zisťoval príjmy, výdavky a rodinný stav žalovaného). Jediný dôkaz preukazujúci skúmanie bonity žalovaného predstavoval report SRBI, z ktorého vyplývali finančné záväzky žalovaného. Žalobkyňa však nepreukázala overovanie aj iných výdavkov žalovaného, súvisiacich s bežnými životnými nákladmi. Neuvedla ani žiadne skutkové tvrdenia ohľadne skúmania bonity. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ možno považovať aj povrchné skúmanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, bez údajov o sociálno-

ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je v rozpore s odbornou starostlivosťou. Keďže žiadne doklady v uvedenom smere žalobkyňa nepredložila, veriteľ nepostupoval spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka. Súd prvej inštancie podperne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/6/2022, sp. zn. 24CoCsp/71/2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/136/2019.

3. Z dôvodu, že súd prvej inštancie nemal za preukázané, že veriteľ vôbec skúmal bonitu žalovaného, vyžadujúc preukázanie skutočností týkajúcich sa schopnosti predmetný úver splácať dohodnutými splátkami, resp. že by bol skúmal jeho bonitu ako to vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 2 ZoSÚ, predmetný úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 veta druhá ZoSÚ). Z platobnej histórie úveru mal za preukázané, že žalovaný na splatenie úveru zaplatil sumu 6.498,51 eur, pričom nebola sporná výška poskytnutého úveru 12.000 eur. Žalovanému preto uložil povinnosť zaplatiť rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a celkovou úhradou zaplatenou žalovaným na predmetnú úverovú zmluvu, t. j. 5.501,49 eur. V zostávajúcej časti sumu 4.569,82 eur, predstavujúcu úroky a poplatky, ako nedôvodnú zamietol. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu, žalobkyni bol priznaný aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky medzi právnu predchodkyňou žalobkyne a žalobkyňou. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Súd konštatoval úspech žalobkyne v rozsahu 55 % a úspech žalovaného 45 %, v dôsledku čoho pomer úspechu a neúspechu strán konania predstavoval vznik nároku žalobkyne na náhradu trov konania v rozsahu 10 %. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

4. Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby v zostávajúcej časti (II.) podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe alternatívne jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj nesprávnymi skutkovými zisteniami súdu a nesprávnym právnym posúdením veci. Žalobkyňa nebola vyzvaná na preukázanie ďalších skutočností ohľadom uplatneného nároku, ktoré sa týkali skúmania bonity klienta s odbornou starostlivosťou. Na súdnom pojednávaní 28.3.2023, na ktorom žalobkyňa svoju neúčast' ospravedlnila, súd prvej inštancie konštatoval, že v žalobe neuviedla žalobkyňa žiadne skutkové tvrdenia a nepredložila dôkazy o skúmaní bonity žalovaného. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivé a nepreskúmateľné. Žalobou uplatňovaný nárok, ako ani predložené dôkazy, neboli zo strany žalovaného rozporované. Žalobkyňa tak nemala žiaden dôvod byť procesne aktívna a dopĺňať podklady k podanej žalobe. V ospravedlnení, ktorým žalobkyňa oznamovala súdu svoju neúčast' na pojednávaní, požiadala súd prvej inštancie, aby v prípade, ak požaduje na preukázanie uplatňovaného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, písomne vyzval žalobkyňu na preukázanie požadovaných skutočností. Z postupu konajúceho súdu nebolo vôbec zrejmé, že by hodlal žalobu zamietnuť. Žalobkyňa až zo zápisnice o pojednávaní a z napadnutého rozhodnutia sa dozvedela, že súd vníma skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou za nepreukázané. Dovtedy nemala žalobkyňa žiadny dôvod na ďalšiu procesnú aktivitu a doplnenie dokazovania v uvedenom smere.

5. V odvolaní žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 7 ods. 1, 2, 15, 16 písm. b) a § 11 ods. 2 ZoSÚ. Podľa jej názoru zo strany veriteľa boli splnené všetky povinnosti, ktoré ukladá zákon v ustanovení § 7 ods. 1 ZoSÚ. Žalovaný pred poskytnutím úveru deklaroval príjem vo výške 600 eur, ktorý veriteľ na základe interných informácií overil a výsledkom bol jednoznačný záver o dostatočnom vymeriavacom základe spotrebiteľa (zamestnanie u zamestnávateľa IČO: 36 717 479 od 14.2.2015). Predmetným úverom bol v zmysle čl. II. ods. 1 zmluvy vyplatiteľ splátkový úver s aktuálnym zostatkom 6.048,70 eur, pričom veriteľ počítal pri posudzovaní bonity s mesačným úverovým zaťažením vo výške 30 eur. Predmetný úver bol pritom jediným existujúcim úverom, ktorý naďalej trval. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného, ktorý uvádzal stav slobodný a jedného člena domácnosti. Životné minimum na členov domácnosti brané do úvahy pri výpočte limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver ku dňu jeho poskytnutia bolo 198,09 eur. Napriek opakovanému sprísneniu podmienok poskytovania úverov, nie je daná povinnosť preukazovať konkrétne mesačné náklady spotrebiteľa (napr. faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Žalobkyňa ďalej argumentovala výpočtom disponibilného zostatku z príjmu. Poskytovateľ úveru teda

postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ, berúc do úvahy všetky informácie, ktoré mu dotknuté ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa označila rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/40/2022, sp. zn. 1CoCsp/19/2021, sp. zn. 10CoCsp/20/2021, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/233/2019.

6. Žalobkyňa v odvolaní poukázala aj na pasivitu žalovaného v priebehu celého sporu, ktorý sa v konaní vôbec nevyjadril a preto skutkové tvrdenia žalobkyne je potrebné považovať za nesporné. Otázka skúmania bonity je otázkou skutkovou, pričom právna predchodkyňa žalobkyne postupovala v súlade so zákonom a bonitu žalovaného náležite skúmala. Žalobkyňa právny názor podporila označením rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/82/2021 a rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/4/2021 a sp. zn. 11CoCsp/43/2020.

7. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

8. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie založil zamietavú časť rozhodnutia vo veci samej na právnom závere, že úverová zmluva uzavretá dňa 20.9.2015 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným, má charakter spotrebiteľského úveru, ktorý je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu hrubého porušenia povinností právnou predchodkyňou žalobkyne podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, za ktoré sa považuje posudzovanie schopnosti (veriteľom) splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľovi, na účely posudzovania jeho schopnosti splácať úver.

10. Ak súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa neskúmala bonitu klienta (žalovaného), hoci žalobkyňa skutkovo nič v uvedenom smere netvrdila a žalovaný uvedenú skutočnosť nenamietal, rozhodol bez zistenia podstatnej rozhodujúcej skutočnosti.

11. Ak súd považoval za potrebné (pre svoje rozhodnutie) ďalšie skutkové tvrdenia ohľadom zisťovania bonity žalovaného, mohol o to žalobkyňu požiadať podľa § 150 ods. 2 CSP a takto zistený skutkový stav (na základe skutkových tvrdení a ich popretia) následne prevziať za základ sporu (predbežného právneho posúdenia, rozhodnutia). Súdu nepochybne príslúcha ex offio (z úradnej povinnosti) prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé praktiky, avšak v súlade s procesnými pravidlami. Nemožno pritom prehliadať, že žalobkyňu súd prvej inštancie vyzýval na doplnenie, ale iných požadovaných skutkových tvrdení.

12. Na pojednávaní súd postupom podľa § 181 ods. 2 CSP identifikuje (klasifikuje), ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a nesporné, vrátane sporných a nesporných tvrdení ohľadom zisťovania bonity klienta. Ak tieto tvrdenia o zisťovaní bonity absentujú a súd nepostupoval podľa § 150 ods. 2 CSP, nebol daný skutkový základ pre vecné posúdenie sporu z hľadiska tejto právne významnej skutočnosti (určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení na pojednávaní nemožno zamieňať so zisťovaním podstatných a rozhodujúcich skutočností).

13. V prípade neúčasti žalobkyne na pojednávaní, táto legitímne očakáva a vzdáva sa práva byť účastná posúdenia sporných a nesporných tvrdení, nie však kontradiktórneho zisťovania rozhodujúcich skutočností podľa § 150 a § 151 CSP.

14. Podľa stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave z apríla 2020 (Spr. 1/2020) v prípade ak žalobca v žalobe ani len netvrdí, že skúmala bonitu žalovaného pred uzavretím zmluvy, nemala by byť žaloba zamietnutá z dôvodu neskúmania bonity žalovaného podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. ani v prípade, ak súd nariadi pojednávanie. Ak súd mieni zamietnuť žalobu v časti úrokov a poplatkov pre neskúmanie bonity bez toho, aby žalobca čokoľvek v žalobe o tomto fakte tvrdil, je potrebná výzva podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v opačnom prípade je možné rozhodnutie považovať

za prekvapivé, pretože žalobca na týchto tvrdeniach žalobu nezaložil, žalovaný ich nepoprel a súd tieto tvrdenia nemôže považovať za sporné, ak nie sú nikým tvrdené (aj keď podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné vo veci).

15. Ak súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval, znemožnil žalobkyni viesť kontradiktórne konanie a jeho rozhodnutie je prekvapivé. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany dodávateľa podliehajú koncentrácii konania. Nie je žiadateľné, aby boli skutkové tvrdenia uvádzané a dôkazné návrhy predkladané až na pojednávaní (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016).

16. Odvolacia námietka žalobkyne o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktorým bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, bola preto dôvodná. Vzhľadom k tomu, že uvedený nesprávny procesný postup bol dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nebol daný dôvod zaoberať sa ďalšou odvolacou argumentáciou žalobkyne.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ktoré nenahrádza prvoinštančné konanie.

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vychádzať z preukázaného skutkového stavu (§ 149 až § 151 CSP), založeného na prostriedkoch procesného útoku a procesnej obrany, so špecifikami pre spotrebiteľské spory (§ 290 CSP a nasl.), na ktorý aplikuje relevantné právne normy. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Podľa ustanovenia § 150 ods. 2 CSP je dané oprávnenie súdu vyzvať aj žalujúcu stranu na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP), ktoré umožňuje korigovať prílišnú tvrdosť prejednávanej zásady, ak žalovaná strana si nesplnila povinnosť substancovane tvrdiť (napr. z dôvodu informačného deficitu). Následne posúdi nárok žalobkyne predovšetkým z hľadiska naplnenia obligatórnych zákonom stanovených náležitostí zmluvy, po preukázaní aktívnej vecnej legitímácie, ktorú súd skúma ex offo (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020, R 2/2022 č. 6), ako aj splnenie povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného (spotrebiteľa) splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (na základe vykonaného dokazovania tak, aby bol daný skutkový základ pre vecné posúdenie sporu).

19. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania, vrátane žalobkyne.

20. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.